

Informator Krajoznawczy

Nr 12/136 (grudzień) 2020

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze
Oddział „Sudety Zachodnie” Jelenia Góra
Komisja Krajoznawcza

Wprowadzenie

Grzegorz Truchanowicz (wicewójt Gminy Mysłakowice) i Krzysztof Tęcza (Prezes Oddziału PTTK „Sudety Zachodnie” dokonują uroczystego odsłonięcia tablicy z nazwą nowej ulicy w Karpnikach – Alei 70-lecia PTTK.

W ostatnim numerze Informatora Krajoznawczego za rok 2020 zdaję relację z nietypowego spotkania jakim był tegoroczny opłatek oddziałowy. Ze względu na pandemię musieliśmy przestrzegać obowiązujących przepisów sanitarnych co wiązało się między innymi z ilością osób uczestniczących w spotkaniu.

Ponieważ nowy 2021 rok jest rokiem w którym nasz Oddział będzie obchodził jubileusz 75-lecia działalności, podczas opisywanego spotkania wręczono kilku wyróżniającym się działaczom stosowne wyróżnienia. Nie są to wszystkie

wyróżnienia jakie przyznano naszym działaczom, dlatego też pozostałe będą wręczane podczas kolejnych spotkań jakie będą miały miejsce w całym 2021 roku.

Z okazji jubileuszu postanowiłem przybliżyć trochę historii związanej m. in. z nazewnictwem jakie obowiązywało w okresie od 1945 roku na naszym terenie. Będę to czynił podpierając się starymi publikacjami, które znajdują się w zbiorach Regionalnej Pracowni Krajoznawczej Karkonoszy.

W grudniowym numerze IK przedstawiam dwie publikacje: „Karkonosze i Góry Izerskie. Cykl wycieczek” oraz „Państwowe Uzdrowiska Dolnośląskie. Informator na rok 1947/48”.

Życzę miłej lektury.

Krzysztof Tęcza

Spis treści:

- Str. 1 Wprowadzenie
- Str. 3 Opłatkowy spacer krajoznawczy PTTK 2020
- Str. 7 Skarby z Pracowni (1). Karkonosze i Góry Izerskie. Cykl wycieczek.
- Str. 11 Skarby z Pracowni (2). Państwowe Uzdrowiska Dolnośląskie. Informator na rok 1947/48.

Opłatkowy spacer krajoznawczy PTTK 2020

Grudzień to miesiąc, w którym zwyczajowo spotykają się działacze Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego na zebraniach opłatkowych by podsumować swoją pracę w danym roku oraz podzielić się opłatkiem.

Niestety w roku obecnym, ze względu na obostrzenia wynikające w związku z panującą pandemią, nie było możliwości zorganizowania takiego spotkania. Nie mniej Zarząd Oddziału PTTK „Sudety Zachodnie” w Jeleniej Górze zorganizował górski spacer krajoznawczy, w którym uczestniczyły 5-osobowe grupy. Spotkanie na świeżym powietrzu ma to do siebie, że wszyscy dzięki wysiłkowi fizycznemu czują się świetnie, są radośni i nastawiają się pozytywnie do otaczającego ich świata.

Tym razem kadra programowa naszego Towarzystwa po odbyciu spaceru i posileniu się przy ognisku wysłuchała krótkiego podsumowania tego co nasz Oddział osiągnął w roku obecnym. Prezes Oddziału przypomniał, że w roku 2020 Oddział PTTK „Sudety Zachodnie” w Jeleniej Górze został wyróżniony nagrodą Starosty Jeleniogórskiego „Karkonosz 2020” (dawniej Liczyrzepa). Niewątpliwie wielkim osiągnięciem Oddziału było zorganizowanie zasadzenia 70 dębów w Karpnikach, gdzie bezimienna do tej pory droga uchwałą Rady Gminy w Mysłakowicach otrzymała nazwę „Aleja Dębowa 70-lecia PTTK”. Kilka dni temu dokonano uroczystości otwarcia nowej alei.

Prezes odniósł się także do niezwykłego jubileuszu jakim jest 50 lat Rajdu na Raty zapoczątkowanego przez Teofila Ligenzę vel Ozimka. Co prawda przez pandemię w tym roku odbyła się tylko połowa zaplanowanych wycieczek, ale i tak było ich 23, co pozwoliło kilkuset osobom spędzenia czasu na spacerach krajoznawczych.

Głównym jednak celem spotkania, oprócz oczywiście podzielenia się opłatkiem (niestety na odległość) było przekazanie podziękowań dla naszych działaczy, którzy całą swoją pracę dla społeczeństwa wykonują społecznie. Nie zyskują oni żadnych korzyści materialnych z faktu prowadzenia wycieczek i różnego rodzaju konkursów. Jedynym ich zyskiem są słowa podziękowania za trud i wykonaną pracę. Dlatego też wyróżniający się działacze zostali uhonorowani Dolnośląską Odznaką Honorową PTTK nadawaną na wniosek Zarządów Oddziałów przez Porozumienie Oddziałów PTTK Województwa Dolnośląskiego.

Tym razem Odznaki Honorowe PTTK wręczane przez prezesa (Krzysztofa Tęczę) oraz wiceprezesa (Andrzeja Mateusiaka) Oddziału PTTK „Sudety Zachodnie” otrzymali:

Wiktor Gumprecht – komandor Rajdu na Raty

Jan Tyczyński – organizator rajdów motorowych

Jarosław Kapczyński – przewodnik sudecki prowadzący m. in. wycieczki Rajdu na Raty

Krzysztof Tęcza – organizator spacerów krajoznawczych.

Za ponadprzeciętną działalność dla turystyki dyplomami Zarządu Oddziału PTTK „Sudety Zachodnie” w Jeleniej Górze zostali wyróżnieni:

Urszula Pawlikowska – prowadząca społecznie wycieczki RnR

Jolanta Kupeć – prowadząca społecznie wycieczki RnR

Sławomir Kupeć – prowadzący społecznie wycieczki RnR

Maria Gumprecht – prowadząca społecznie sekretariat Rajdu na Raty

Ewa Kiraga-Wójcik – wspierająca swoją wiedzą i działalnością szeroko rozumianą działalność turystyczną oraz pracująca na rzecz jej promocji

Janusz Turakiewicz – wspierający społecznie organizację działań turystycznych specjalistyczną wiedzą pozwalającą na uniknięcie nieprawidłowości w ich rozliczeniach.

Spotkanie było także okazją do wręczenia legitymacji dla osób, które należą do Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego od 25 i 50 lat, wspierając jego działania oraz oczywiście opłacając należne składki. Są to:

Jan Tyczyński, który otrzymał odznakę i legitymację zaświadczącą 50 lat przynależności do Towarzystwa

Wiktor Gumprecht, Wojciech Gumprecht, Anna Tęcza, Krzysztof Tęcza, którzy otrzymali odznakę i legitymację zaświadczące o stażu 25 lat w Towarzystwie.

Wszyscy wymienieni powyżej zostali także obdarowani nagrodami książkowymi oraz upominkami i gadżetami przekazanymi przez Urząd Gminy Mysłakowice, miasto Jelenia Góra oraz Oddział PTTK „Sudety Zachodnie”.

Myślę jednak, że najważniejsze dla naszych działaczy, oprócz słów uznania i stosownych wyróżnień, jest samo spotkanie, podczas którego mogli oni poczuć, że jesteśmy jedną rodziną, i że pamiętamy o sobie.

Dlatego też, jako prezes Oddziału PTTK „Sudety Zachodnie” w Jeleniej Górze, serdecznie dziękuję wszystkim naszym działaczom (także tym nieobecny na spotkaniu) za ich społeczną pracę, której owoce odbierają nie tylko mieszkańcy naszego regionu ale także turyści i kuracjusze zjeżdżający tu z całego kraju.

Koleżanki i Koledzy, dziękując Wam za Wasz trud zapewniam, że nie zapominamy o Was, że zarówno Wasza praca jak i Wy sami jesteście dla Towarzystwa skarbem najcenniejszym. Bez Was bowiem Towarzystwo nie mogłoby działać tak prężnie. Dlatego też jeszcze raz dziękując Wam za waszą pracę przekazuję serdeczne życzenia świąteczne i noworoczne. Bądźcie zdrowi, bądźcie dobrej myśli, nie poddawajcie się, przekażcie podziękowania i życzenia swoim bliskim, bo to najczęściej ich kosztem realizujecie społeczną pracę. To oni, Wasi bliscy, Wasze rodziny są pozbawione Waszej obecności w domu kiedy Wy pracujecie dla innych.

W imieniu Zarządu Oddziału PTTK „Sudety Zachodnie” w Jeleniej Górze składam Wam serdeczne podziękowania za dotychczasową Waszą pracę i życzę Wam oraz Waszym rodzinom Spokojnych Świąt Bożego Narodzenia oraz wszystkiego dobrego w nadchodzącym Nowym Roku 2021.

Podobne podziękowania oraz życzenia kieruję w stronę pracowników Oddziału, którzy czuwają nad całością naszych działań dla turystyki i krajoznawstwa.

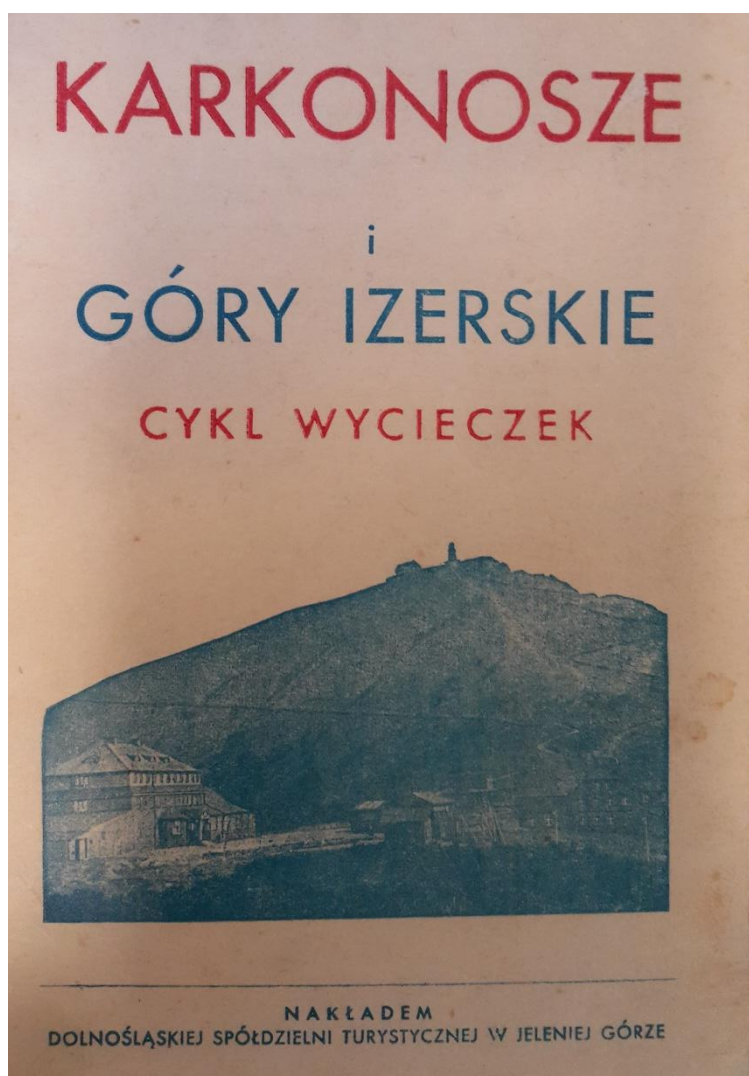
Krzysztof Tęcza

Prezes ZO PTTK „Sudety Zachodnie” w Jeleniej Górze

Skarby z Pracowni (1)

Karkonosze i Góry Izerskie. Cykl wycieczek.

W zasobach Regionalnej Pracowni Krajoznawczej Karkonoszy działającej na mocy porozumienia pomiędzy Oddziałem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego „Sudety Zachodnie” w Jeleniej Górze i Związkiem Gmin Karkonoskich w Bukowcu znajduje się wiele ciekawych, żeby nie powiedzieć wyjątkowych, publikacji. Aby przybliżyć ich zawartość będę w kolejnych tekstach przedstawiał wybrane prace.

Pierwsza z nich to „Karkonosze i Góry Izerskie. Cykl wycieczek” wydana nakładem Dolnośląskiej Spółdzielni Turystycznej w Jeleniej Górze. Niestety nie podano w niej roku wydania. Całość ma 16 stron. Z informacji zawartych na okładce dowiadujemy się, że Dolnośląska Spółdzielnia Turystyczna posiadająca odpowiednie udziały we Wrocławiu znajduje się w tymczasowej siedzibie w Jeleniej Górze przy Alei Wolności 36. Oprócz niej działają jeszcze oddziały w Wałbrzychu przy ul. Słowackiego 16 oraz w Kłodzku przy ul. Aliantów 2. Spółdzielnia zajmowała się organizowaniem wycieczek turystyczno-krajoznawczych oraz wczasów; prowadziła domy turystyczne, hotele, pensjonaty, gospody i schroniska; wytwarzała, zakupywała i rozprowadzała artykuły turystyczno-sportowe i przybory podróżne; wydawała i rozprowadzała przewodniki, informatory, mapy, plany, widokówki, albumy, ilustracje i inne pisma turystyczno-krajoznawcze. Jak więc widać spółdzielnia miała bardzo szeroki i bogaty wachlarz działalności skierowanej do turystów.

Aby zachęcić do wędrówek górskich ułożono piękne hasło: „TURYSĆ! Szukajcie piękna natury – zwiedzajcie dolnośląskie góry”. Do tego informowano, że Dolnośląski Oddział Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego (PTT) i Dolnośląska Spółdzielnia Turystyczna (DTS) posiada dobrze wyposażone schroniska, w których turyści znajdą „...miły wypoczynek, orzeźwiający napoje, smaczne posiłki i tanie noclegi”. W tamtym czasie ich własnością były następujące obiekty;

W rejonie Karpacza: Na Śnieżce, Pod Śnieżką im. Stanisława Wyspiańskiego, Nad Małą Łomnicą.

W rejonie Kowar: Na Przełęczy Kowarskiej, Na Rubieży.

W rejonie Szklarskiej Poręby: Na Szrenicy, Pod Szrenicą im. J. Kasprowicza, Na Wysokim Kamieniu.

W rejonie Świeradowa i Czerniawy Zdroju: Na Rozdrożu Izerskim, Na Kwarcu.

Dodam tylko, że wspomniany Dolnośląski Oddział Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego z siedzibą w Jeleniej Górze przy al. Wolności 36 reklamował się prowadzeniem dworca turystycznego, organizacją turystyki we wszystkich jej formach, współdziałaniem z organami państwowymi, instytucjami społecznymi i inicjatywą prywatną, wydawaniem publikacji turystycznych, naukowych, literackich i artystycznych.

W opisywanej publikacji podano wiele ciekawych ale i ważnych informacji potrzebnych przeciętnemu turysty. W pierwszej części opisu dotyczącego Jeleniej Góry przedstawiono komunikację, charakter miasta, propozycje zwiedzania poszczególnych części grodu nad Bobrem oraz opisano działające obiekty sportowe. W części drugiej zaproponowano wycieczki w okolice.

Co do komunikacji w Jeleniej Górze dowiadujemy się, że w mieście funkcjonowały dwa dworce kolejowe: Główny przy ul. 1 Maja i Zachodni przy ul. Karola Miarki. Ponieważ w maju 1945 roku połączenie kolejowe pomiędzy tymi dworcami zostało przerwane podróżni chcący dostać się do Dworca Zachodniego z Dworca Głównego musieli korzystać albo z połączenia autobusowego (połączenie bezpośrednio) albo tramwajowego (w tym wypadku trzeba było część drogi przebyć pieszo). Z dworca Zachodniego odchodziły w tamtym czasie pociągi do: Józwinia przez Cieplice Śląskie Zdrój, Sobieszów, Piechowice i Szklarską Porębę; Świeradowa Zdroju oraz do Zgorzelca. Z dworca Głównego pociągi kursowały do: Gdyni, Katowic, Warszawy, Karpacza a także do Legnicy przez Kowary, Kamienną Górę, Bolków i Jawor, Świeradowa Zdroju przez Lwówek Śląski, Gryfów Śląski i Mirsk, Żagania przez Wleń i Lwówek Śląski.

W części opisującej miasto dowiadujemy się, że Jelenia Góra licząca wówczas około 30 tysięcy mieszkańców jako miasto powiatowe ma charakter przemysłowy. W licznych fabrykach produkowano: sztuczne włókna, celulozę, maszyny papiernicze, szkło optyczne, przędzę, wyroby drzewne, działały także gorzelnie. Miasto prawie nie zniszczone przez wojnę, ze względu na położenie u stóp Gór Olbrzymich nazywane było „Perłą Karkonoszy”.

Jeśli chodzi o zwiedzanie miasta zaproponowano spacer na Wzgórze Partyzantów, Wzgórze Kościuszki, Skałki przy ul. Nowowiejskiej, do zamku Paulinum wykorzystywanego jako dom wypoczynkowy Ministerstwa Kultury i Sztuki, do Muzeum Regionalnego, na Plac Ratuszowy, do kościoła parafialnego, kościoła garnizonowego oraz dwóch kaplic: św. Anny przy ul. Konopnickiej i drugiej z wmurowanymi w jej ścianę krzyżami pokutnymi przy ul. 1 Maja.

W części dotyczącej sportu i rozrywki zaproponowano wizytę na basenie, stadionie sportowym, kortach tenisowych, teatrze, kinach oraz licznych restauracjach.

W drugiej części publikacji zawarto opisy wycieczek. Te podzielono na wycieczki piesze oraz z wykorzystaniem dojazdu kolejną elektryczną, pociągów i autobusów. Piesze spaceru zaproponowano na Górę Bolesława Krzywoustego, do hotelu Perła

Zachodu przy którym można było skorzystać z kajaków, wieży w Siedlęcinie oraz na szybowisko w Jeżowie położone na najwyższym wzniesieniu Gór Kocabskich.

Jeśli chodzi o dalsze trasy to zaproponowano wykorzystując połączenia koleją elektryczną wizyty w uzdrowisku Cieplice Śląskie Zdrój (pjalnia wód w Domu Zdrojowym, Park Wolności, muzeum z bardzo bogatymi zbiorami przyrodniczymi, Biblioteka Instytutu Śląskiego (80 tysięcy tomów), kościół parafialny, Pałac Schaffgotschów); Sobieszowie (zamek Chojnasty z czynną gospodą prowadzoną przez Polskie Towarzystwo Tatrzańskie); Sosnowki (ruiny zamku Henryka, kaplica św. Anny); Przesieki (wodospad).

Wykorzystując połączenia kolejowe i autobusowe można było dotrzeć nad zaporę i jezioro w Pilichowicach gdzie swoją ofertę proponował ośrodek żeglarski Ligi Morskiej. Kowary kusiły pałacem Radziwiłłów, pałacem Nowy Dwór (dom wypoczynkowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych), kaplicą św. Anny, schroniskiem „Na Przełęczy Kowarskiej”. W Karpaczu proponowano wizytę w muzeum regionalnym, na zaporze wodnej na Łomnicy oraz w świątyni Wang znajdującej się nieco wyżej w Bierutowicach. Jeśli chodzi o dalsze wycieczki to w grę wchodził spacer do schroniska „Nad Małą Łomnicą”, schroniska „Pod Śnieżką” i „Na Śnieżce” a także nad Wielki i Mały Staw.

Ze Szklarskiej Poręby proponowano wycieczki do Wodospadu Szklarki, Wodospadu Kamieńczyka, na Szrenicę, do schroniska „Pod Łabskim Szczytem”, schroniska „Nad Śnieżnymi Jamami” oraz schroniska „Na Wysokim Kamieniu”. Jeśli chodzi o uzdrowiska Świeradów Zdrój i Czerniawa Zdrój to zachęcano do odbycia wycieczek do schroniska „Na Rozdrożu Izerskim”, schroniska „Na Kwarcu”, na zamek Czocho (Czajków), zamek Gryficy, a także na zapory wodne Leśna i Złotniki.

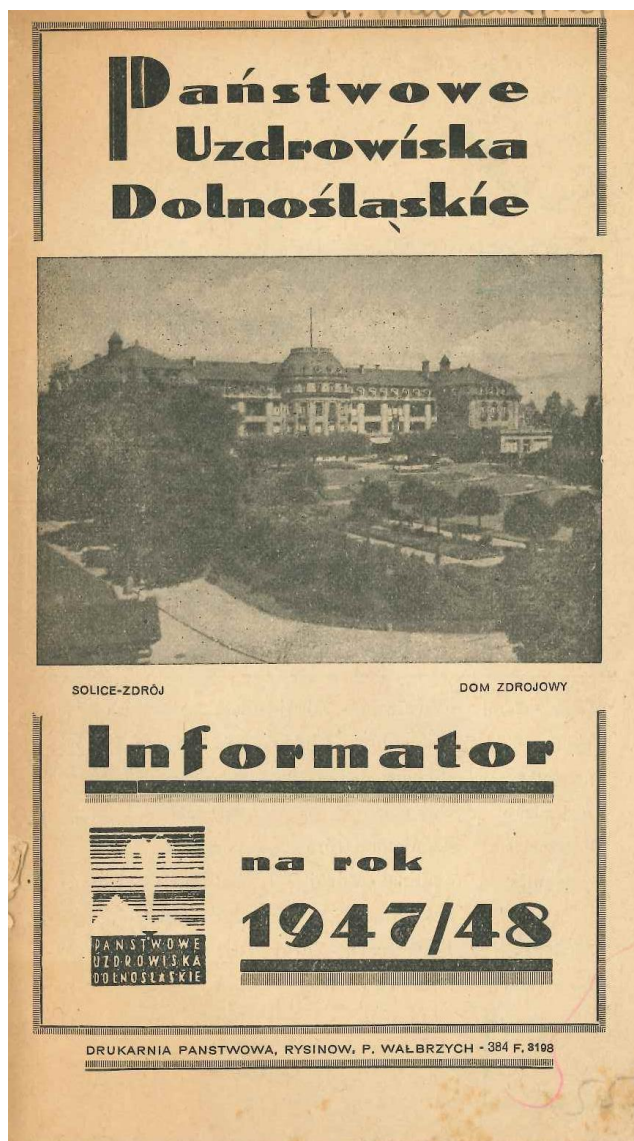
Jak widać ta niewielka publikacja zawierała bardzo bogatą ofertę wycieczek wraz z pobieżnym opisem poszczególnych atrakcji turystycznych.

Dodam tylko, że celowo nie zmieniałem nazw funkcjonujących w czasach kiedy opracowywano przedstawianą publikację.

Skarby z Pracowni (2)

Państwowe Uzdrowiska Dolnośląskie. Informator na rok 1947/48.

Jak wskazuje tytuł publikacja ta wydana nakładem Państwowych Uzdrowisk Dolnośląskich zawiera podstawowe informacje o działających wówczas uzdrowiskach i metodach leczenia stosowanych w poszczególnych zakładach.

Centralny Zarząd Państwowych Uzdrawisk Dolnośląskich z siedzibą w miejscowości Solice Zdrój nieopodal Wałbrzycha w roku 1947 dysponował następującymi uzdrawiskami: Cieplice Śląskie, Czerniawa Zdrój (dawniej Leśny Zdrój), Długopole Zdrój (d. Dłużewo Zdrój), Duszniki Zdrój, Kudowa Zdrój, Lądek Zdrój, Polanica Zdrój (d. Puszczaków), Przerzeczyn Zdrój (d. Zdrojówek), Solice Zdrój, Świeradów Zdrój (d. Wieniec Zdrój), Trzebnica.

Oprócz wymienionych zdrojowisk Państwowe Uzdrawiska Dolnośląskie dysponowały stacjami klimatycznymi. Z tych większych należy wymienić stacje: Karpacz-Bierutowice, Oborniki Śląskie, Sokołowsko (d. Jar), Szklarska Poręba (Dolna, Średnia i Górna), Wysoka Łąka-Kowary. Jeśli chodzi o mniejsze ośrodki to do ważniejszych należały: Agnieszków (obecnie Jagniątków), Chojnasty (obecnie Sobieszów), Matejkowie (obecnie Przesieka), Międzygórze, Miłków, Piotrowice (obecnie Piechowice), Popławy (obecnie Podgórzyn).

Aby zachęcić do podejmowania leczenia na Dolnym Śląsku reklamowano posiadane obiekty jako nowoczesne, wyposażone w dobrej jakości urządzenia. Do tego kuszono ewentualnych kuracjuszy pięknem krajobrazu, organizowaniem wycieczek w góry i lasy, do starych zamków i innych obiektów zabytkowych. Zapraszano także na różnego rodzaju zawody sportowe, obozy szkoleniowe, na koncerty, przedstawienia teatralne, do muzeów oraz kawiarni i restauracji serwujących dania regionalne. Głównym hasłem mającym zapewnić o tym, że warto tutaj przybywać na leczenie były słowa: „Po zdrowie i radość życia do uzdrawisk dolnośląskich”. Nic też dziwnego, że w 1946 roku przez wspomniane uzdrawiska przewinęło się ponad 80 tysięcy osób. Większość z nich stanowili ludzie pracy.

Jeśli chodzi o poszczególne miejsca to leczono w nich konkretne schorzenia. Były to wszelkiego typu stany zapalne, choroby kobiece, reumatyzm, artretyzm, stany pourazowe, nerwobóle, schorzenia serca, niedokrwistość, choroby przewodu pokarmowego, nerwice itd. Dlatego każdy kto decydował się na pobyt leczniczy musiał zostać zbadany i zakwalifikowany do konkretnego ośrodka. W większości z nich dysponowano łazienkami mineralnymi i borowinowymi, były oddziały elektroterapii, hydroterapii, masaży, także pijalnie wód. Kuracjom zapewniano warunki do spacerów w halach spacerowych ale także poprzez organizowanie wycieczek w góry.

Nie będę tutaj wymieniał wskazań leczniczych przy kierowaniu do poszczególnych ośrodków, skupię się jedynie na wodach kruszcowych, jak wtedy nazywano wody mineralne.

I tak Cieplice Śląskie posiadały najgorętsze w Polsce cieplice, o ciepłocie dochodzącej do 44 stopni C. Wody te były doprowadzane do sześciu basenów dla kąpeli zbiorowych oraz do wanien. Czerniawa Zdrój posiadała źródło szczawy ziemnej do kuracji pitnej oraz wody kąpielowe. Długopole Zdrój dysponowało źródłem „Emilia” ze szczawami żelazistymi, „Renata” ze szczawami ziemno-żelazistymi oraz „Eliza”, z której pobierano szczawę prostą. Duszniki Zdrój miały do dyspozycji źródło „Pieniawa Chopina”, którego nazwa upamiętniała pobyt Fryderyka Chopina, który podczas pobytu leczniczego wystąpił z koncertem dla kuracjuszy. Była to jedyna ciepła szczawa ziemno-żelazista w Polsce. Oprócz tego uzdrowisko dysponowało źródłami: „Zimnym” i „Jana Kazimierza” ze szczawami ziemnymi. Kudowa Zdrój wykorzystywała źródła: „Jędrzeja Śniadeckiego”, „Leona Marchlewskiego” i „Górny” o szczawach alkaliczno-ziemnych. Oprócz tego ze źródła „Gazowy” czerpano bezwodnik węglowy wykorzystywany do suchych kąpeli gazowych. Łądek Zdrój posiadał radocenne cieplice siarkowe o temperaturze wody w granicach 27-29 stopni C. Polanica Zdrój oferowała szczawę alkaliczno-ziemną ze źródła „Wielka Pieniawa” oraz szczawę alkaliczno-żelazistą ze źródła „Józef”. Solice Zdrój (Szczawno Śląskie Zdrój) wykorzystywała źródło „Mieszko” ze szczawą alkaliczną oraz źródło „Dąbrówka” ze szczawą alkaliczno-ziemną. Świeradów Zdrój posiadało aż cztery źródła: „Górny” z radocenną szczawą prostą, „Dolny” ze szczawą alkaliczno-ziemną, „Zosia” z radocenną szczawą żelazistą. Oprócz tego ze Źródołów „Marii Skłodowskiej-Curie i Piotra Curie” czerpano radocenną szczawę prostą. Trzebnica dysponowała wodami z zawartością dwutlenku węgla i żelaza.

Ważną informacją jest fakt, iż Państwowe Uzdrowiska Dolnośląskie oferowały wody kruszcowe (mineralne) lecznicze i stołowe w sprzedaży wysyłkowej. Były to: „Marysieńka” z Cieplic, „Marchlewski” i „Śniadecki” z Kudowy, „Wielka Pieniawa”, „Józef” i „Staropolanka” z Polanicy oraz „Mieszko”, „Dąbrówka” i „Wacław” z Solic. W tamtym czasie PUD prowadził zakrojone na szeroką skalę prace hydrologiczne i hydrotechniczne celem zorganizowania wysyłki wód ze źródeł Bolków Zdrój.

Przeglądając opisywany informator można obejrzeć wiele zdjęć przedstawiających wygląd obiektów zdrojowych oraz ciekawych miejsc w ich okolicach i dowiedzieć się jak w tamtym okresie brzmiały ich nazwy, np. skałki w Hejszowinie nieopodal Kudowy, stacja klimatyczna w Sokołowsku (Jarze) czy „Czarci Zakręt” na „Drodze Sudeckiej”.

Godnymi uwagi są także informacje o możliwościach skorzystania z różnego rodzaju urządzeń sportowych i turystycznych czy propozycjach wycieczek w okolicach uzdrowisk i stacji klimatycznych. Dla przykładu podam, że w rejonie Karpacza

działały dwie pływalnie, korty tenisowe, stadion lekkoatletyczny, boisko do gier ruchowych. Znajdowało się tam także szybowisko z różnicą wzniesień ponad tysiąc metrów, skocznia narciarska, cztery tory saneczkowe, ślizgawka, tor bobslejowy, lodowiska, dobrze utrzymane trasy zjazdowe i slalomowe. Jeśli chodzi o Szklarską Porębę to kuracjusze mieli do dyspozycji: pływalnię, korty tenisowe, skocznię narciarską, tor saneczkowy, tor bobslejowy, ślizgawkę oraz narciarskie trasy zjazdowe i slalomowe.

Wydawca:
Komisja Krajoznawcza Oddziału PTTK "Sudety Zachodnie"
Jelenia Góra – grudzień 2020
Tekst i foto: Krzysztof Tęcza